Ч. 33. Второк 25 (12) лютого 1908. Рік XVIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улица Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостивах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Викритє великого заговору в Петербурзі.

Дня 20. с. м. лучила ся на улицях Петербурга подія, яка навіть між найнезвичайнійшими подіями, що лучила ся послідними часами в Росиї, не має приміру.

Именно полиция викрила сліди заговору на житє вел. князя Николая, стричечного брата Александра III„ отже діда царя Николая II. Рівночасно були уложені замахи против президента міністрів Столипина, міністра судівництва Щеґловітова і начальника міста Петербурга Драчевского. Але знаменною річию в цілім тім донесеню єсть отсе: Коли терористи звичайно працюють цілком з'окрема і довершують замахів малими громадками по трех, чотирох, то в тім случаю доносять, що полиция арештувала на улици аж сорок терористів. При тім, як здасть ся, прийшло до правдивої борби. Именно терористи боронили ся бомбами, які мали при собі, і тяжко ранили кількох поліциянтів. Позаяк не можна припускати, що полиция арештувала всїх терористів, які були на улицях, то тих терористів мусїло зібрати ся на улицях далеко більше з наміром взяти участь в задуманих замахах. З того виходить, що та подія не має характеру звичайного терористичного замаху, але вказує радше на намір масового вибитя всїх головних представителїв росийскої реакциї і тим викликати в Росиї загальний народний рух.

Але з тої уличної борби полициї з терористами показує ся ще, що число прихильників т. зв. політики дїла мусить бути в Росиї о много більше, як звичайно на заходї Европи думають. Коли сорок терористів в однїй і тій самій годинї серед кровавих борб на улицях Петербурга попадає в руки полициї, то насуває ся само з себе питане, кілько терористів могло бути тоді на улицях, які не були арештовані. Здасть ся, що тероризм глубоко вкорінив ся в Росиї і може мати як найповажнійші наслідки для держави. В обопільних борбах не все побіджувала полиция, а безчисленні засуди смерти, які не перестають від кінця росийско-японьскої війни, а що до числа не уступають вже жертвам великої француской революциї, як показує ся з тих петербургских донесень, не змогли зменшити числа терористів анї ослабити сили тої партиї.

Особливо дивною єсть ще одна обставина в тій цїлій справі. Полиция викрила, що в однім домі коло палати вел. князя заложили собі революционери склад оружия. То належить до найбільших несподіванок, які все повтаряють ся в історії росийских замахів, що полиция звичайно не бачить того і не спинить, що повинна би зробити на саперед. Полиция все підносить, що то майже неможливо недопустити до замаху на людній улици міста. Але сусїдні доми коло комнати вел. князя, котрий задля своїх реакцийних поглядів був вже нераз виставлений на небезпечність із сторони терористів, могла би полиция дуже легко стеречи і знати, що в них дїє ся. Той найновійший заговор показує, що в Росиї ще дуже далеко до якого-такого втихомиреня умів і заведеня там ладу.

Відозва
в часї тисячпятьсот-лїтного ювілею нашого сьв. Золотоустого Учителя.

Найкрасшим памятником тисячпятьсотлїтного ювілею нашого Золотоустого Учителя, який враз з цїлою католицкою і незлученою Церквою наш нарід тепер всюди торжественно обходить, буде тіснїйша злука нашого руского народу і нашої Церкви з землею, яка видала сего пречистого Отця, з якою вяжуть ся спомини історії нашого відкупленя. Ся духо-

1)

Загадочне убийство в долині Боскомб.

(З англійского — Конана Дойле).

Одного рана сидів я з жінкою при сніданю, коли служниця принесла нам депешу. Телеґрафував Шерльок Гольмс, що слїдує:

— „Чи маєш два дні вільні? Саме взивають мене телеґрафічно до західної Анґлії з причини убийства в долині Боскомб. Я дуже тїшивсь би, колиб ти удав ся зі мною. Знаменитии воздух і пречудна околиця. Від'їзд з Поддінґтон 11·15“.

— Гадаєш їхати? — спитала жінка, глядячи на мене.

— Справді не знаю, що робити? Спис моїх недужих якраз тепер досить довгий.

— То найменше; Анструтер заступить тебе. В послїдних часах виглядаєш трохи марний, отже поїздка послужить тобі; впрочім знаю, як дуже займають тебе пригоди Шерльока Гольмса.

— Як же би могло бути инакше; атже однїй з тих пригод завдячую, що пізнав тебе. Але коли справді маю їхати, то мушу спішити ся, бо лишає ся хиба пів години часу.

З мого побуту в Афґаністанї витягнув я хоч ту користь, що в кождім часї умів я скоро приготовити ся до подорожи. В дорозї мав я невеликі потреби, отже вскорі сидів я з моєю подорожною торбою у фіякрі, поспішаючи на дворець Поддінґтон. Шерльок вже там проходжував ся, а єго висока, худа стать в довгім, сїрім подорожнім плащи і в малій суконній шапцї видавала ся ще більшою і худійшою як звичайно.

— Дуже красно з твоєї сторони, Ватзоне, що ти приїхав — сказав. — То для мене велика користь мати з собою товариша, на котрім можна полягати. Місцева поміч буває звичайно стороннича, або без вартости. Займи два місця в кутї, а я тимчасом принесу білєти.

У ваґонї були ми самі з цїлою купою ґазет і паперів, які Гольмс приніс з собою.

Аж до стациї Рідінґ переглядав їх, читав, робив записки і роздумував. Нараз зібрав всьо разом і кинув в гору до сітки на пакунки.

— Чи ти вже чув о пригоді! — спитав.

— Нї слова; в послїдних днях не читав я нїякої ґазети.

— Льондоньска праса подала не дуже точні справозданя. Саме переглядав я найновійші часописи, аби дізнати ся о подробицях. Єсть то, як здаєть ся, один з тих простих случаїв, які незвичайно трудно пояснити.

— То звучить трохи суперечно.

— А однако то суща правда. Чим менше дивний, чим простїйший єсть злочин, тим тяжже єго викрити. В тім случаю на пр. суть тяжкі познаки против сина убитого.

— Отже розходить ся о яке убийство?

— Так бодай кажуть. Однако я нїчого не приймаю, заки не розслїджу річи на місци. Оповім тобі коротко суть річи, о скілько я сам з'умів єї пізнати.

— Долина Боскомб то округ положений недалеко Рос в Ґересфордошр. Найбільші посїлости має там пан Джон Турнер, котрий збогатив ся в Австралії і перед кількома лїтами вернув до вітчини. Одну з єго посїлостий, так звану Гатерлї, винаймав Черльз Мек Карті, також давний Австралієць. Оба запізнали ся в кольоніях і легко зрозуміти, що відтак поселили ся можливо найблизше себе. Турнер був видко богатійший, тому Мек Карті став єго посесором, що однако — як видко — не перешкаджало, що оба стояли з собою на рівнї в товариских відносинах. Мек Карті мав вісїмнацятьлїтного сина, Турнер дочку в тім самім віцї; оба були вдівцями. Увикали всяких зносин з анґлійскими родинами в околици і жили відокремнені, хоч отець і син Мек Карті любили спорт і часто брали участь в перегонах, які відбували ся в сусїдстві. Мек Карті держав двоє слуг, то єсть служачого і кухарку, між тим як Турнер значно більше, бо що найменше шестеро. То всьо, що я міг довідати ся о обох родинах. А тепер приступаю до річий, звязаних з самим злочином.

Третого червня — отже минувшого понедїлка вийшов Мек Карті з Гатерлї около третої години по полудни і удав ся до ставу Боскомб, т. є. малого озера, яке утворило ся наслїдок наглого розширеня ріки в долинї. Рано був з служачим в Рос і заявив єму, що мусить спішити ся, бо о третій має умовлену важну розмову; з тої розмови не вернув вже живий.

Двір в Гатерлї віддалений від ставу о чверть милї; на дорозї до ставу бачили Мек

вна злука зі сьв. Землею і взагалі наші взаємини з християньским Всходом можуть тоді лишень мати тривке значіне і силу, коли будемо мати власну церкву і власне пристановище в тій сьвятій країні.

Як раз в теперішній хвили завдяки заходам, опінії і Архієрейскому благословеню нашого Високопреосьвященого Митрополита, підприниме ся велике діло, до якого прикладаємо руки і просимо Вп. Землякiв о як найгорячійше поперте.

А тим ділом є побудоване нашої власної Церкви Рождества Ісуса Христа з монастирем наших Монахів Студитів, Скнилівскої Лаври зпід Львова, в Вефлеємі, місци приходу нашого Спасителя на нашу землю.

Згадана фондация була би нашою твердинею в так памятковім і важнім осьвяченім місци Воплощеня і Народженя Господа нашого Ісуса Христа. В так здобутім місци, на молитвах, строго аскетичнім і примірнім житю наших Монахів Студитів, наші Місионарі могли би в найблизшій будучности зачати апостольску місию в цїли зближеня і бажання злуки восточної церкви грецкого обряду з католицким обрядом.

Обсервуємо, що памятковими місцями, як цілою сьв. Землею дорожить ціле християньство. Кождий християньский нарід старає ся там мати хоч би одну церковцю, одну свою фондацию.

Се велике значіне сьв. Землї зуміла добре оцінити Росия, яка в тій цїли на Всході, особливо в сьв. Землї, своїм могучим впливом на державу турецку, усіми силами від ряду літ, скріпляє православє. Недостаток такої фондациї з сторони катол. Церкви, тамує розширене катол. віри в сьв. Земли. В тій цїли Росия там на кождім памятковім місци, як Єрусалим, Вефлеєм, Назарет і пр. побудовала величаві церкви з многими приютами для путників, особливо православних, що сотками, тисячами, переважно з полудневої Росиї (України) відвідують сьв. Землю. Рівночасно, щоби православє і в молодих защіпити, позаводила школи, які виховують бідне тамошне населене ріжного рода конфесий, навіть і католиків, в дусі своєї церкви. Якраз супротив такої пропаґанди треба нам, синам католицкої Церкви, а обрядом найблизшим нез'єдиненому Всходови, взяти ся до апостольскої праці для католицкої Церкви.

А якраз до сего надає ся найліпше наміpена будова нашої церкви Рождества Христового в Вефлеємі.

(Дальше буде.)

Новинки.

Львів, дня 24-го лютого 1908.

— **Іменованя і перенесеня.** П. Намістник іменував інжинерами в службі будівничій а'юнктів будівництва: Ст. Мінніха у Львові, Леон. Квака в Стрию, Стан. Мельхерга у Львові а адюнктами будівництва: практикантів будівництва Ст. Зібавера у Львові і укінчених студентів політехніки Стан. Дуньковского з призначенем до управи при реґуляциї Сьвічи в Болехові, дра Маркия Марціховского і Віктора Лучкова при Намістництві. — П. Намістник переніс інженера Мар. Бембновича зі староства в Станиславові до відділу будівництва при старостві в Тернополи і ад'юнкта будівництва Мар. Старжецкого з управи будови реґуляциї Дунайця в Нов. Санчи до будови реґуляциї Сяну в Перемишли. — П. Намістник іменував асистента II кл. в службі гідрографічній в Галичині Ів. Клим. Весоловского асистентом I кл.

— **З зелїзниць.** Дня 23 с. м. заведено загальний рух на шляху Надвірнянське Передмістє-Шепарівцї-Княждвір коломийских зелїзниць льокальних поїздом 2373 а на шляху Біла чортківска-Заліщики поїздами 3657 і 3656.

— **Отворене складниць почтових.** З днем 1 марта 1908 р. заводить ся складниці почтові зі звичайним кругом ділання в місцевостях: Куповичі старі (повіт Рудки), належачі до округа доручень ц. к. уряду почтового в Рудках; складниця сеся буде получена з урядом почтовим в Рудках через тижднево 6 разового пішого післанця;— Мукані (повіт Камінка струмилова); належачій до округа доручень ц.к. уряду почтового в Оглядові; складниця сеся буде получена з урядом почтовим в Оглядові через тижднево 6-разового пішого післанця; до складниці в Муканях прилучає ся місцевість Оплуцко; Вислок великий (повіт Сянік), належачій до округа доручень ц. к. уряду почтового в Буківску, а перенесений рівночасно в тогож округа до округа доручень ц. к. уряду почтового в Команчи; складниця сеся буде получена з ц. к. урядом почтовим в Команчи через тижднево 6-разового пішого післанця.

— **Дрібні вісти.** Довірочні збори філії руского тов-а педаґоґічного в Калуши відбудуть ся д 1 марта с. р. о 2 год. в сали „Народ. Дому“ там же. — В Горлицях ширить ся шкарлятина. Доси було там 150 случаїв занедужаня, а з тих 10 закінчило ся смертию. — Дня 27 с. м. відбуде ся в Кракові карна розправа против Ліхоти і Фроня що вкрали були около 50.000 К на шкоду банку.— Торговельникови шкір з Куликова, Яковови Фаврови вкрадено в пятницю з воза за жовківскою рогачкою 10 виправлених коровячих шкір і 8 таких шкір напів виправлених вартости 340 К.

— **Концерт в Краківцi.** Тов-о „Руска Бесіда“ в Краківци устроює в четвер дня 27 с. м. у власних комнатах концерт при співучасти акад. хору тов. „Бандурист“. По концерті вечерниці з танцями. Вступ за запрошенями від особи 2 К Початок точно о 8 год. вечером.

— **Самоубийство в домі гри в Монте-Карльо.** Перед кількома неділями розійшла ся була чутка, що угорский маляр Кардош відобрав собі житє в Ніцци. Тепер же показує ся, що Кардош застрілив ся в домі гри в Монте Карльо в очах численно зібраної і граючої в рулету публики, а одна мадярска ґазета так описує сю подію: На кілька днів перед самоубийством давав директор банку в Монте Карльо Кардошеви 1000 франків під услівєм, щоби він виїхав і дав слово, що більше не верне. Кардош обурив ся на таке предложене і не приняв його. Від якогось угорского маґната позичив відтак Кардош 2000 франків і взяв ся знов пробовати щастя при рулеті. Він сїв собі коло одного стола з рулетою; на ліво від него сиділа якась париска красавиця-повійниця, а на право донька американьского міліонера. Кардош зачав ставити і програвав раз пораз. Коли вже програв послїдний гріш, сягнув до кишені, виймив набитий револьвер і стрілив собі в рот. Сидячі коло рулети особи посхоплювали ся перепуджені зі своїх місць. Дами почали страшенно кричати і повибігали а красавиця з Парижа зімліла зі страху, бо маляр по самоубийстві впав їй на коліна. Зараз прибігла служба дому гри і винесла трупа а за

Карті'ого дві особи: женщина, котрої назвища не подано, і Вілїям Кравдер, лїсничий в службі Турнера. Обоє зізнали, що Мек Карті ішов сам. Лїсничий заявив крім того, що кілька мінут по переході Мек Карті'ого стрітив на тій самій дорозі єго сина, Джона Мек Карті'ого з рушницею під пахою; каже на певно, що син мусїв добачити вітця. Впрочім не думав більше о тім, аж вечером довідав ся о страшній події.

І пізнїйше ще бачено обох Мек Карті'їв, коли їх лїсничий вже стратив з очий. Став Боскомб довкола окружений густим лїсом, лише над сильним берегом росте смуга трави і тростини. Дочка економа в Боскомб, Пасиянса Моран, збирала саме в лїсі цьвіти. Она зізнає, що бачила звідтам Мек Карті'го і єго сина; видко дуже сперечали ся, бо чула, що отець говорив дуже остро до сина, а син підніс руку, немов би хотів вітця ударити. Налякана напасностию обох мужчин побігла до дому, оповіла матери, що бачила над ставом, і висловила побоюване, що між обома прийде певне до чогось гіршого. Ледве скінчила, коли вбіг молодий Мек Карті з просьбою о поміч і сказав, що найшов вітця убитого в лїсі. Був дуже зворушений, не мав капелюха нї оружия, а на правій руці і рукаві були видні слїди крови. Пійшли з молодим чоловіком, а на траві над ставом найдено простягненого трупа вітця. На череві були слїди кількох ударів тупим оружием; они могли походити від рушниці сина, котра лежала в віддаленю кількох кроків від трупа на траві. Внаслїдок тих обставин арештовано молодого Мек Карті'ого сейчас; позаяк вступне слїдство узнало зі второк справу „умисним убийством“, віддано єго в середу прокураториї в Рос, а найблизша сесия судів присяжних буде радити над тою справою. Отсе простий хід події, як она представляє ся слїдчому судиї і поліциї.

— Не можу собі уявити случаю — сказав я — в котрім би всї обставини точнїйше показували виновника.

— Ті всї докази в зізнанях часто дуже сумнївні — відповів поважно Гольмс. Часто осьвітлюють они дуже подрібно якусь означену точку, однако коли лиш трохи змінимо вибрану точку виходу, показує ся, що они можуть доказати зовсїм недвозначно щось цїлком противного. В тім случаю виступають познаки дуже поважно против сина і навіть то можливе, що він єсть виновником. Однако деякі сусїди — а між ними панна Турнер, дочка сусїдного властителя посїлостий — вірять в єго невинність; она то упросила Лєстрада, котрого знаєш вже звідки инде, що підняв ся боронити молодого Мек Карті'ого. Лєстрад, уважаючи справу трохи загадочною, віддав єї менї і тому саме ми два, статочні пани, їдемо поспішним поїздом на захід, замість спокійно і вигідно сидїти дома по сніданю.

— Побоюю ся, чи та істория принесе тобі хоч трохи слави, бо познаки тут аж надто видні!

— Нїчо лекше не заводить, як іменно так звані „видні познаки“ — відповів сьміючи ся Гольмс. Але будемо може мати щастє і відкриємо инші „видні познаки“, котрих не добачив пан Лєстрад. Без самохвальби, якої — як знаєш — не маю, кажу, що єго погляд або потверджу, або звалю средствами, до котрих ужитя був би він неспосібний і котрих навіть може не розуміє. Возьмім перший ліпший примір: Коли погляну на тебе, зараз знаю, що вікно в твоїй спальни єсть по правій стороні, а однако сумніваю ся, чи пан Лєстрад міг би щось рівно очивидного добачити.

— В який же спосіб?...

— Мій любий друже, атже знаю тебе добре і твою войскову точність. Голиш ся кождого дня, а в тій порі року робиш то при дневнім сьвітлї; однако позаяк твоє голене представляє деякі недостачі чим дальше на ліво, так що навіть на заокруглену щоки єсть недбале, то очивидно ліва сторона лиця мусить бути осьвітлена менше ясно, як права. Не можу собі уявити, аби такий чоловік як ти, вдоволив ся таким голенем, хиба, що робить то в нерівномірнім осьвітленю. Подаю лиш той дрібний примір розслїджуваня і способу витяганя внесень. На тім іменно полягає моє ремесло і може бути, що оно придасть ся менї в наближаючім ся слїдстві. При вступнім слїдстві подано деякі побічні обставини, над якими варта подумати.

— А якіж то обставини?

— Як здаєть ся, молодого Мек Карті'ого увязнено аж по повороті до дому в Гатерлї. Коли єму то заявлено, сказав, що зовсїм не диву є ся і що не сподівав ся чого иншого. Такі замітки з єго уст мусїли — природна річ — усунути всякі сумніви, які судиї могли би ще мати.

— То було признане — відозвав ся я.

— Нї; бо відтак слїдували впевненя невинности.

— Супротив такого ряду обтяжаючих обставин ті впевненя дуже підозрінї.

(Дальше буде).

годину гра відбувала ся дальше, як би нічого не стало ся. Дивним дивом склало ся, що на тім місци, де перед хвилею закінчив Кардош житє, засів якийсь богач і виграв в однїй грі 500.000 франків

— **Конкурс.** Видїл рускої бурси ремісничої і промислової у Львові оголошуе сим конкурс на настоятеля сеї бурси від 1 цьвітня с. р. Настоятель бурси обовязаний наглядати над питомцями, вести книги адмінїстрацийні та кореспонденциї, а за се одержуе 24 кор. місячної винагороди за кождого питомця, мешкане з двох кімнат і кухнї та на опал і сьвітло виключно для бурси після місячного рахунку. Першеньство будуть мати емеритовані народні учителї. Зголошеня належить вносити до видїлу найдальше до 15 марта с. р. на руки Івана Бачиньского, касиера „Днїстра“.

— **Іспит аспірантів** на однорічних охотників, т. зв. „Intelligenzprüfung“ відбуе ся в днях 17 і 18 перед іспитовою комісиєю під проводом майора ґенерального штабу А. Новотного. Апробовано з фреквентантів приготовляючої войскової школи Ст. Добровольского отсих Русинів: Володимира Репту, Юрия Яновского і Йосифа Олексина. Новий приготовляючий курс розпочинаеть ся дня 1 марта с. р.

— **З товмацкої філії „Просьвіти“.** Нарада відпоручників читалень „Просьвіти“ товмацкого судового повіта в справі крамниць не відбуде дня 2. марца а пізнїйше. Зате дня 2. марта о год. 11 перед пол. в домі „Віри“ в Тисьменици відбуде ся нарада відпоручників читалень судового повіта тисьминецкого. Попередить наради короткий виклад про новий будівельний закон, про фабрикацию цементових дахівок і як в дешевий спосіб зробити соломяні дахи огневідпорними. Прочий порядок нарад буде той самий, який оголосила господарско-промислова комісия „Просьвіти“.

— **Кухарка і еї парасоля.** В цїлім Парижи о нїчім так тепер не говорять, як о кухарцї Дібра і еї парасоли, бо відважна кухарка і еї зелена парасоля уратували житє двом людем. Якась мала кравчиня, молода 18-лїтна людина, панна Жалїні впала оногди в наслідок якогось нещасливого случаю до ріки і зачала кликати о поміч. Крик еї зачув якийсь чоловік на Ке Маляке і скочив за нею до води. Єму удало ся удержати панну верх води, але небавком струя вхопила їх обох і понесла на середину ріки. Були би нехибно згинули обоє, як би не кухарка Дібра, котра надійшла якраз в тій грізній хвили. Не надумуючись довго, отворила она свою величезну зелену парасолю і скочила з нею мов би з яким падоком до ріки. Тут показала ся парасоля знаменитою; при еї помочи удало ся кухарцї, котра навіть не уміла плавати, потрунути потапаючих на мілку воду, де они вже лекше могли ратувати ся і звідки їх небавком витягнули полїцаї, що прибігли їм на поміч. Сам префект полїциї Лепен, що явив ся на місци пригоди, зложив ґратуляцию відважній кухарцї, котра тепер за свою відвагу і самопожертвоване мае одержати в нагороду більшу суму гроший і медаль за виратоване потапаючих від смерти.

Телеґрами.

Відень 24 лютого. Трибунал касацийний займае ся нинї розбиранєм вироку, виданого трибуналом віденьского суду краєвого в процесі против руских студентів, з причини звістних подій на львівскім унїверситетї дня 23 вересня 1906. Всї засуджені тоді студенти числом 7 і засуджений концipiєнт адвокатский др. Бачиньский внесли жалобу неважности, котру заступають др. Роде і др. Йоахім перед трибуналом касацийним під проводом президента сенату Гельмана. На розправі явило ся богато студентів яко слухачів. З обширного реферату показує ся, що обжалованє що до тяжкого покалїченя на тїлї, котре прокураторня також підносила, она по скінченю поступованя доказового взяла назад. Оборонець др. Роде підніс в своїй жалобі, що нїхто із засуджених не брав участи в тих чинностях, котрі довели до спустошень, а доказано їм лиш суване лавок або навіть лиш присутність на місци вчинку.

Відень 24 лютого. Нинї рано помер тут інспектор кавалериї краєвої оборони Йопак проживши 67 лїт.

Прага 24 лютого. Вчера вечером помер тут поет Сьвятополк (Сватоплюк) Чех.

Цетиня 24 лютого. Вісти, мов би арештовано кількох послів з причини зради державної і мов би инші особи за зраду державну розстріляно на основі вироку военного суду, суть чисто видумані. В цїлім краю панують нормальні відносини.

Монтевідео (Ураґвай) 24 лютого. Цїлий персонал зелїзничий републики застрайкував.

Льондон 24 лютого. Оногди лютила ся на островах Великої Британії страшенна буря, котра місцями збурила цїлі доми, позривала дахи з будинків шкільних і церков і богато дерев повиривала з корінєм. В кількох містах спадаюче з будинків камінє убило прохожих а многих зранило. В Менчестері і Ліверпулю треба було здержати рух трамваєвий. Близь міста Донеґаль (Ірляндия) цїлий поїзд викинула із шин, подорожним однак не стало ся нїчого. Також і на мори були многі нещасливі случаї з малими кораблями, котрі потягнули за собою також і жертви в людех.

Бранкалєоне 24 лютого. Нинї о 2 год. рано дало ся почути землетрясенє в Бранкалеоне, Феррруцано і Бруцано, але шкоди нїгде не наробило.

НАДІСЛАНЕ.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1. мая 1907 — після часу середно европейского.

Примітка. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені зьвіздкою. Нічна пора числять ся від 6. години вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40***, **2·31***, **8·35**, **1·30**, 5·50*, 7·25, 9·45, 5·25, 9·50*.
З Ряшева: 1·10.
З Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·00, **2·16**, 5·40, 10·30*.
З Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·20**, 5·15, 10·12*.
З Черновець: **12·20***, 5·55*, 8·05, **2·25**, 3·55, 9·01*.
З Коломиї, Жидачева, Потугор: 10·05.
Зі Станиславова: 8·05.
З Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
З Яворова: 8·22, 5·00.
З Самбора: 8·00, 10·30, 1·55, 9·20*.
З Лавочного, Калуша, Борислава: 7·29, 11·50, 10·50*.
Зі Стрия, Тухлї: 3·51.
З Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·05***, **12·45***, 3·45*, **8·25**, 8·40, **2·45**, 6·15*, 7·20*, 11·00*.
До Ряшева: 4·05.
До Підволочиск (голов. дворець): 6·20, 10·45, **2·17**, 7·00*, 11·15*.
До Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·03, **2·32**, 7·24*, 11·35*.
До Черновець: **2·51***, 6·10, 9·20, **1·55**, 10·40*.
До Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·30*.
До Рави, Сокаля: 6·12, 7·10*.
До Яворова: 6·58, 6·30*.
До Самбора: 6·00, 9·05, 4·30, 10·51*.
До Коломиї і Жидачева: 2·35.
До Перемишля, Хирова: 4·05.
До Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·26, 6·25*.
До Белзця: 11·05.
До Станиславова, Чорткова, Гусятина: 5·50.

Поїзди льокальні.

До Львова:

З Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 3·25, 5·30 по полуд. і 8·20 вечер; (від 5 мая до 29 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята) 1·46 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в недїлї і рим. кат. сьвята) 10·05 перед полуд.; (від 5 мая до 31 мая, від 1 до 29 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 9·55 вечер.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята) 10·10 вечер.

Зі Щирця від 26 мая до 15 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята 9.40 вечер.

З Любіня від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята 11·50 вечер.

Зі Львова:

До Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 2·28, 3·45, 5·45 по полудни; від 5 мая до 29 вересня в недїлї і рим. сьвята 12·41 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в недїлї і рим. сьвята) 9·05 рано; (від 5 до 31 мая і від 1 до 29 вересня в недїлї і рим. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 8·34 вечер.

До Рави рускої 11·35 в ночи (що недїлї).

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 9·15 перед полуднем і 3·35 по полудни; (від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. сьвята) 1·35 по полудни.

До Щирця 10·45 перед полуднем (від 26 мая до 15 вересня в недїлї і рим. сьвята).

До Любіня 2·10 по полудни (від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. сьвят.

За редакцию відповідае: **Адам Креховецкий.**

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).